

PÓDUŠ

čo. 34

- a) tón džěl črija abo škórnja, kiž dótko so při běhanju zemje
- b) póstownik, kotryž nosy ludžom pakćiki
- c) krótke cholowy

Prawa je wotmołwa **a**.

Póduš je takrjec spódnji džěl črija. Wona je krućiša hač hornje džěle a škita našu nohu abo lěpje stopu před zranjenjemi, tež před mokrotu a zymu

Póduš abo stopa?

Spódnja strona nohi, potajkim tón džěl, na kotrymž stejimy a kotryž dótko so zemje, mjenuje so stopa. Tež wotčíšće w sněze, byrnjež byli poprawom wot pódušow, mjenujemy stopy, potajkim stopy w sněze. Wažne je rozeznawać, zo njestupamy do něčejich pódušow, ale do něčejich stopow.

Přikłady z rěčneho korpusa:

Črije bě tehdy samo přeč čisnyč dyrbjał, *póduš* njehodžeše so hižo porjedžeć. (Jěwa-Marja Čornakec, Matej w štwórtjej dimensiji. Budyšin 1996)

Pipsi wotwjaza sej z hlówy čerwjeny banćik a z nim *póduš* kruće přiwjaza. Z tajkim šikwanym črijom móžeše Hopel nětko woměrje domoj běžeć. (Płomjo. Serbski časopis za džěci, lětnik 2009)